

Forskrift om konsekvensutredninger etter plbl

FOR-1996-12-13 nr 1145

Opphevet

Tittel: Forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningslovens kapittel VII-a

Forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningslovens kapittel VII-a.

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 1996 med hjemmel i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 5 femte ledd, første punktum og plan- og bygningslov av 14. juni 1985 nr. 77 § 6, § 120a, § 33-2 andre og tredje ledd, § 33-3 siste ledd og § 33-5 siste ledd, jf. EØS-avtalen vedlegg XX (Rdir. 85/337/EØF). Fremmet av Miljøverndepartementet.

Forskriftens innhold

§ 1. Formål og administrative bestemmelser

Formålet med en konsekvensutredning er å klargjøre virkninger av tiltak som kan ha vesentlige konsekvenser for miljø, naturressurser eller samfunn. Konsekvensutredninger skal sikre at disse virkningene blir tatt i betraktning under planleggingen av tiltaket og når det tas stilling til om, og eventuelt på hvilke vilkår, tiltaket kan gjennomføres.

Vedleggene I, II, III og IV er en del av forskriften.

De nevnte vedlegg er ikke gjengitt i her. Interesserte må henvende seg til Norsk Byggtjenestes Forlag, Haakon VIIIs gate 5, 0118 Oslo.

Avgjørelser som forvaltningen treffer i medhold av plan- og bygningsloven kapittel VII-a eller forskriften her regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

§ 2. Tiltak som alltid skal konsekvensutredes

Tiltak som framgår av Vedlegg I til forskriften skal alltid konsekvensutredes, jf. plan- og bygningslovens § 33 – 2 annet ledd bokstav a.

§ 3. Tiltak som skal konsekvensutredes dersom det faller inn under ett eller flere av kriteriene i § 4

Tiltak som framgår av Vedlegg II til forskriften skal meldes og konsekvensutredes dersom tiltaket faller inn under ett eller flere av kriteriene i punkt 1–5 i forskriftens § 4, jf. plan- og bygningslovens § 33 – 2 annet ledd bokstav b.

§ 4. Kriterier for krav om konsekvensutredning for vedlegg II-tiltak

1. Områder og objekter som er vernet

Tiltak som fremgår av Vedlegg II skal meldes og konsekvensutredes dersom tiltaket er foreslått lokalisert innenfor eller kommer i direkte konflikt med:

- a. områder for bevaring av kulturminner eller naturvernområder avsatt i reguleringsplan etter plan- og bygningsloven 14. juni 1985 nr. 77 § 25 nr. 6, eller dersom planarbeid er kunngjort etter plan- og bygningslovens § 7 – 1 nr. 1, annet ledd, første punktum;
- b. områder vernet etter naturvernloven av 19. juni 1970 nr. 63 kap. II eller III, eller midlertidig vernet etter naturvernlovens § 18 nr. 4, eller som inngår i forslag til vern kunngjort i medhold av naturvernlovens § 18 nr. 1;
- c. områder vernet eller midlertidig vernet etter viltloven 29. mai 1981 nr. 38 § 7 annet ledd, eller som inngår i forslag til vern kunngjort i medhold av naturvernlovens § 18 nr. 1;
- d. områder vernet eller midlertidig vernet etter laks- og innlandsfiskeoven av 15. mai 1992 nr.

47 § 7 annet ledd, eller som inngår i forslag til vern kunngjort i medhold av naturvernlovens § 18 nr. 1;

- e. kjente automatisk fredete kulturminner etter kulturminneloven av 9. juni 1978 nr. 50 § 4 med sikringssone etter § 6, dersom kulturminnemyndigheten kan godtgjøre at kulturminnene inngår i et kulturmiljø med stor tidsdybde;
- f. områder der kulturminnemyndighetene kan godtgjøre et høyt potensiale for funn av hittil ukjente automatisk fredete kulturminner etter kulturminnelovens § 4 og § 6 som inngår i et kulturmiljø med stor tidsdybde;
- g. objekter eller områder fredet etter kulturminneloven § 15, § 19 eller § 20, eller skipsfunn nevnt i kulturminnelovens § 14;
- h. objekter eller områder som er midlertidig fredet etter kulturminneloven § 22 nr. 4, eller områder som inngår i fredningsforslag kunngjort i medhold av kulturminneloven § 22 nr. 1 annet ledd første punktum;
- i. bygninger i statens eie som er administrativt fredet, jf. Riksantikvarens liste over administrativt fredede bygninger av januar 1997;

2. Områder og objekter omfattet av nasjonale planer for vern

Tiltak som fremgår av Vedlegg II skal meldes og konsekvensutredes dersom tiltaket er foreslått lokalisert i:

- a. områder som er foreslått vernet i St. melding nr. 62 (1991–92) Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder;
- b. områder mindre enn 3 km fra inngrepsfri sone 1 eller mindre enn 5 km fra villmarkspregete områder, slik det fremgår av kartmateriale utarbeidet etter rapporten om “Inngrepsfrie naturområder i Norge” DN rapport 1995:6;
- c. områder som miljøvernmyndighetene kan godtgjøre er leveområdene til direkte truede eller sårbare arter og dersom miljømyndigheten kan godtgjøre at tiltaket kan begrense artenes levetilstand, jf. “Rødliste over truede arter” i Norge, DN rapport 1992:6;
- d. områder som inngår i rapporten “Verdifulle kulturlandskap i Norge”, MD/DN rapport 1994;
- e. områder som er foreslått vernet i “Riksantikvarens landsplan for vern av faste kulturminner langs kysten”, RA rapport 1992:2, eller dersom tiltaket kommer i direkte konflikt med vernets formål;
- f. område som er foreslått vernet i “Riksantikvarens verneplan for tekniske og industrielle kulturminner”, RA rapport 1994:23, eller dersom tiltaket kommer i direkte konflikt med vernets formål;

3. Viktige friluftsområder og grøntstrukturer i tettbygde strøk

Tiltak som fremgår av Vedlegg II skal meldes og konsekvensutredes dersom tiltaket er foreslått lokalisert i:

- a. områder avsatt til friområde eller friluftsområde etter plan- og bygningslovens § 25 nr. 4 eller nr. 6;
- b. områder båndlagt for friluftsmål alene etter § 20 – 4 nr. 4 eller avsatt til tilsvarende formål i kombinasjon med natur- eller kulturminnevernformål etter plan- og bygningslovens § 20 – 4 nr. 5;
- c. områder avsatt til markaområder, jf. plan- og bygningslovens § 20 – 4 nr. 2;
- d. områder der det offentlige gjennom erverv av eiendomsrett har sikret området til friluftsmål;
- e. områder som er lagt ut til friluftsmark etter friluftlovens § 34;

- f. områder i 100 meters-beltet langs vassdrag dersom tiltaket er i strid med bestemmelser til kommuneplanens arealdel gitt i medhold av plan- og bygningslovens § 20 – 4 annet ledd bokstav f;

4. Områder omfattet av rikspolitiske retningslinjer

Tiltak som fremgår av Vedlegg II skal meldes og konsekvensutredes dersom tiltaket:

- a. er foreslått lokalisert innenfor området avgrenset i punkt 2.1 i Rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen gitt ved kongelig resolusjon av 9. juli 1993;
- b. er foreslått lokalisert innenfor 100 meters bredde langs sidene av vassdragsbeltet for vernede vassdrag eller er i konflikt med andre deler av nedbørsfeltet som det er faglig dokumentert at har betydning for vassdragets verneverdi, jf. stortingsvedtak av 6. april 1973, 30. oktober 1980, 19. juni 1986 og 1. april 1993 om Verneplan I-IV om vassdrag og Rikspolitiske retningslinjer for vernede vassdrag gitt ved kongelig resolusjon av 10. november 1994 nr. 1001;
- c. er i strid med en eller flere av følgende målsettinger, jf. Rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging gitt ved kongelig resolusjon av 20. august 1993 nr. 817:
 1. økt konsentrasjon av boliger og arbeidsplasser i byggesonene og nærheten av stasjoner og knutepunkter i kollektivtransportsystemet;
 2. tilrettelegging for kollektive transportformer i områder der befolkningstettheten kan gi grunnlag for kollektivbetjening;
 3. at regionale publikumsrettede offentlige eller private servicetilbud skal lokaliseres utfra en regional helhetsvurdering og tilpasset eksisterende og planlagt senterstruktur og kollektivknutepunkter;

5. Vesentlig forurensning

Tiltak som fremgår av Vedlegg II skal meldes og konsekvensutredes dersom tiltaket:

- a. gir vesentlig økning i antall personer som utsettes for luftforurensning utover Statens forurensningstilsyns anbefalte luftkvalitetskriterier eller en økning i luftforurensningen til et nivå som vesentlig overskrider anbefalte luftkvalitetskriterier, jf. SFTs rapport TA 848/1992;
- b. medfører at vannkvaliteten endres fra en tilstandsklasse til en annen, eller medfører at vannkvaliteten reduseres i en vannforekomst hvor eksisterende tilstandsklasse er “dårlig” eller “meget dårlig”, jf. Statens forurensningstilsyns veiledere TA 905/92 for ferskvann og TA 922/93 for fjorder og kystvann;
- c. gir vesentlig økning i antall personer som utsettes for støy utover grensene som gjelder for hhv vegstøy, flystøy og industristøy, eller som gir vesentlig økning i støynivå for personer som idag utsettes for støynivåer utover de nevnte grenseverdier, jf. hhv Miljøverndepartementets rundskriv T/8-79 om vegtrafikkstøy, T-22/84 om flystøy og av juni 1975 om industristøy;
- d. forurenser grunnen slik at fremtidig arealbruk i vesentlig grad begrenses, jf. Statens forurensningstilsyns rapport TA 1145/94 eller begrenser nåværende eller fremtidig utnytting av vesentlige grunnvannsressurser.

§ 5. Ansvarlig myndighet

Ansvarlig myndighet skal ta stilling til om det skal utarbeides konsekvensutredning for vedlegg II-tiltak, jf. § 7.

Ansvarlig myndighet skal behandle melding og konsekvensutredning, herunder fastsette utredningsprogram og godkjenne konsekvensutredningen.

Ansvarlig myndighet skal samordne behandlingen etter forskriften her med behandling av saken etter særlov og/eller planbestemmelsene i plan- og bygningsloven.

Hvem som er ansvarlig myndighet for de enkelte tiltakstypene fremgår av Vedlegg I og Vedlegg II, kolonne II.

Hvilke tillatelser en konsekvensutredning skal ligge til grunn for fremgår av Vedlegg I og Vedlegg II, kolonne III.

For saker som i henhold til ansvarsfordelingen i Vedlegg I og Vedlegg II tilligger lokale eller regionale myndigheter, vil overordnet forvaltningsmyndighet være ansvarlig myndighet i de tilfeller det skal tas stilling til lokalisering av tiltaket av regjering eller Storting.

I saker hvor ansvarlig myndighet ikke er et departement eller direktorat kan Miljøverndepartementet, i forbindelse med forelegging av utredningsprogrammet, bestemme at programmet skal fastsettes av fylkeskommunen eller av overordnet forvaltningsmyndighet. Disse overtar i så fall oppgavene som ansvarlig myndighet. Denne beslutningen skal tas i samråd med overordnet forvaltningsmyndighet.

Ved usikkerhet om hvem som skal være ansvarlig myndighet for tiltaket, avgjør Miljøverndepartementet dette i samråd med overordnet forvaltningsmyndighet.

Med overordnet forvaltningsmyndighet menes det departementet tiltaket administrativt hører inn under.

§ 6. Forelegging

Når høringen av meldingen er avsluttet og før utredningsprogrammet fastsettes, skal ansvarlig myndighet forelegge utredningsprogrammet for Miljøverndepartementet. Gjenpart av ansvarlig myndighets foreleggingsbrev sendes til overordnet forvaltningsmyndighet.

§ 7. Forhåndsopplysninger og saksbehandling for tiltak etter § 3

For tiltak etter § 3, jf. Vedlegg II, skal tiltakshaver tidligst mulig under forberedelsen av tiltaket skriftlig legge fram de opplysninger som er nødvendige for at ansvarlig myndighet skal kunne ta stilling til om tiltakshaver skal utarbeide en konsekvensutredning, jf. § 4.

Tidligst mulig og før søknad om tillatelse etter særlov sendes på høring skal ansvarlig myndighet ta stilling til om tiltakshaver skal utarbeide konsekvensutredning, jf. forskriftens § 4. For tiltak som utløser forhåndsmelding etter annet lovverk, skal ansvarlig myndighet ta stilling til om tiltakshaver skal utarbeide konsekvensutredning før forhåndsmeldingen sendes på høring.

For tiltak hvor det skal utarbeides plan (fylkesplan, kommuneplan eller reguleringsplan) etter plan- og bygningsloven skal ansvarlig myndighet ta stilling til om tiltakshaver skal utarbeide konsekvensutredning, jf. forskriftens § 4, så tidlig som mulig og normalt før oppstart av planarbeid er gjort kjent etter plan- og bygningslovens § 20 – 5 første ledd, eller kunngjort etter § 27 – 1 nr. 1

annet ledd.

Ansvarlig myndighet skal innhente uttalelse fra miljøvernmyndighetene før det tas stilling til om tiltaket skal konsekvensutredes eller ikke. Med miljøvernmyndighetene menes fylkesmannen som miljøvernmyndighet og fylkeskommunen som kulturminnemyndighet. For tiltak som kan berøre samiske kulturminneinteresser skal det innhentes uttalelse fra Samisk kulturminneråd. For de tiltakene der ansvarlig myndighet ikke er planmyndigheten, skal berørte kommuner gis anledning til å uttale seg.

I de tilfeller hvor det ikke kreves konsekvensutredning skal ansvarlig myndighet påse at begrunnelsen for dette og miljøvernmyndighetenes uttalelse fremgår av søknaden eller planforslaget når disse sendes på høring eller legges ut til offentlig ettersyn.

Hvis det kreves konsekvensutredning skal denne foreligge før planen eller søknaden sendes på høring eller legges ut til offentlig ettersyn, jf. plan- og bygningslovens § 33 – 6 siste ledd.

§ 8. Melding og konsekvensutredning for flere tiltak

Dersom flere tiltak som omfattes av forskriften søkes lokalisert innen det samme området kan Miljøverndepartementet, i samråd med ansvarlig myndighet, bestemme at det skal utarbeides en melding og en konsekvensutredning for disse tiltakene.

§ 9. Innholdet i meldingen med forslag til utredningsprogram

Melding i henhold til plan- og bygningslovens § 33 – 3 skal gi en kort beskrivelse av tiltaket, av aktuelle alternativer og, på bakgrunn av tilgjengelig kunnskap på meldingstidspunktet, av antatte problemstillinger i forhold til konsekvenser for miljø, naturressurser og samfunn.

Meldingen skal inneholde et forslag til utredningsprogram.

Krav til innholdet i meldingen fremgår av Vedlegg III.

§ 10. Innholdet i og utformingen av konsekvensutredningen

Konsekvensutredning i henhold til plan- og bygningsloven § 33 – 5 skal, på bakgrunn av fastsatt utredningsprogram, gjøre rede for tiltaket og aktuelle alternativer, virkninger for miljø, naturressurser og samfunn, for hva som kan gjøres for å forhindre eller avbøte eventuelle skader og ulemper, og for de data og beskrivelser som redegjørelsen bygger på. Konsekvensutredningen skal i nødvendig utstrekning inneholde et forslag til program for nærmere undersøkelser og overvåkning.

Konsekvensutredningen skal fremstå som ett samlet dokument, være skrevet i et lett forståelig språk og inneholde nødvendige illustrasjoner og kartmateriale.

Krav til innholdet i og utformingen av konsekvensutredningen fremgår av Vedlegg IV. Tiltakshaver skal utarbeide et kort ikke-teknisk sammendrag av konsekvensutredningen beregnet på offentlig distribusjon.

Relevante bakgrunnsdokumenter skal være tilgjengelig hos ansvarlig myndighet og hos tiltakshaver.

§ 11. Oppfylt utredningsplikt og sluttdokument

Når utredningsplikten er oppfylt, skal ansvarlig myndighet utarbeide et sluttdokument. Sluttdokumentet skal kort gjøre rede for tiltakets konsekvenser slik disse fremkommer i konsekvensutredningen og ved høringen av denne, hva som kan gjøres for å forhindre og avbøte skader og ulemper som tiltaket kan medføre og sette nødvendige krav til nærmere undersøkelser og overvåkning.

Dokumentet skal stiles til tiltakshaver. Gjenpart skal sendes til dem som har avgitt uttalelse til konsekvensutredningen og til Miljøverndepartementet. Dokumentet skal følge behandlingen av saken etter særlov eller etter plan- og bygningsloven.

§ 12. Frister for å avgi uttalelser og tidsrammer for myndighetenes behandling

Ansvarlig myndighet skal sette en rimelig frist for miljøvernmyndighetenes uttalelse til forhåndsopplysninger etter § 6. Fristen bør ikke settes kortere enn to uker.

Ansvarlig myndighet skal sette en rimelig frist for uttalelser til meldingen. Fristen bør ikke settes kortere enn seks uker.

Ansvarlig myndighet skal fastsette utredningsprogrammet innen rimelig tid, normalt senest innen ti uker etter at høringsfristen til meldingen har gått ut.

Tilbakemelding fra Miljøverndepartementet om eventuelle merknader skal skje innen to uker etter at nødvendige opplysninger i saken er mottatt. Dersom det ikke foreligger noen tilbakemelding fra Miljøverndepartementet innen tidsfristen kan foreleggingsplikten anses som oppfylt.

Ansvarlig myndighet skal sette en rimelig frist for uttalelser til konsekvensutredningen. Fristen bør ikke settes kortere enn åtte uker.

Ansvarlig myndighet skal avgjøre om konsekvensutredningen kan godkjennes innen rimelig tid, normalt senest innen seks uker etter at fristen for uttalelser til konsekvensutredningen har gått ut.

§ 13. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. januar 1997, med unntak av § 3, jf. Vedlegg II og § 4 og § 7, som trer i kraft 1. juli 1997. Forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningsloven kapittel VII-a fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon av 27. juli 1990 nr. 626, oppheves fra 1. januar 1997.

§ 14. Overgangsbestemmelse

Forskrift av 27. juli 1990 nr. 626 gjelder i stedet for forskriften her dersom tiltaket før denne forskrifts ikrafttreden har fått slik tillatelse som konsekvensutredningen skal ligge til grunn for, jf. § 5 femte ledd i forskriften her.

Miljøverndepartementet kan, i samråd med overordnet forvaltningsmyndighet, bestemme at forskriften her ikke skal gjelde for tiltak som er omfattet av forskrift av 27. juli 1990 nr. 626 § 2, dersom melding er mottatt i fagdepartementet før forskriftens ikrafttreden.

Forskrift av 27. juli 1990 nr. 626 gjelder i så fall istedenfor forskriften her.

Miljøverndepartementet kan, i samråd med overordnet forvaltningsmyndighet, bestemme tilsvarende for øvrige tiltak som framgår av Vedlegg I, dersom søknad om tiltaket er mottatt eller planforslag for tiltaket er lagt ut til offentlig ettersyn før 1. januar 1997. For tiltak nevnt i Vedlegg I

punkt 1.4.3 gjelder dette også dersom melding er sendt på høring før ikrafttreden.

Tiltak som framgår av Vedlegg II og som ikke er omfattet av forskrift av 27. juli 1990 nr. 626 § 2, skal ikke behandles etter forskriften her dersom søknad om tiltaket er mottatt eller planforslag for tiltaket er lagt ut til offentlig ettersyn før 1. juli 1997.